

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 19.12.2006
KOM(2006) 823 lopullinen

**KOMISSION TIEDONANTO NEUVOSTOLLE, EUROOPAN PARLAMENTILLE JA
EUROOPAN TALOUS- JA SOSIAALIKOMITEALLE**

Jäsenvaltioiden välittömän verotuksen järjestelmien koordinointi sisämarkkinoilla

SISÄLLYSLUETTELO

1.	Johdanto	3
2.	Verojärjestelmien koordinoinnin pääperiaatteet	4
2.1.	Pääperiaatteet	4
2.2.	Verosyrjinnän ja kaksinkertaisen verotuksen poistaminen	5
2.3.	Verottamatta jättämisen ja väärinkäytösten ehkäisy	6
2.4.	Sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten pienentäminen ja menettelyjen yksinkertaistaminen.....	6
3.	Tavoitteena koordinoitua ratkaisut	7
4.	Päätelmät	8

1. JOHDANTO

Jäsenvaltioilla on edessään uusia haasteita. Kansallisten verojärjestelmien päätarkoituksena on tuottaa riittävästi tuloja julkisten menojen rahoittamiseksi. Liiketoiminnan ja yksityisen toiminnan globaalistuminen lisäävät verojärjestelmien kilpailukykyyn kohdistuvia paineita. Nykyisellään yhteisön oikeus antaa jäsenvaltioille varsin vapaat kädet järjestää välittömän verotuksensa sisäpoliittisten tavoitteidensa ja vaatimustensa mukaisesti. Erilaisten verojärjestelmien vuorovaikutussuhteet aiheuttavat sisämarkkinoilla erityisiä haasteita. Verojärjestelmissä on kyse myös demokraattisista perusvalinnoista sen suhteen, kuinka tällaisia varoja olisi kerättävä oikeudenmukaisesti ja kuinka tulot olisi jaettava. Yksinomaan tai ensisijaisesti oman maan tilannetta silmällä pitäen laaditut kansalliset verosäännöt saattavat kuitenkin aiheuttaa rajojen yli tapahtuvassa toiminnassa epäjohtonmukaisuuksia verokohtelussa.

Rajojen yli toimiva yksityishenkilö tai yhtiö voi veronmaksajana joutua verosyrjinnän tai kaksinkertaisen verotuksen kohteeksi tai erilaisten verosääntöjen noudattamisesta johtuvien lisäkustannusten maksajaksi¹. Tämä vähentää yksityishenkilöiden halukkuutta työskennellä tai tehdä sijoituksia muissa jäsenvaltioissa. Se muodostaa esteen myös yhtiöiden sijoittautumiselle toiseen jäsenvaltioon sekä yhtiöiden rajat ylittävälle toiminnalle ja investoineille heikentäen näin niiden mahdollisuuksia hyödyntää sisämarkkinoita täysimääräisesti². Jäsenvaltioiden yksipuolisilla toimilla tai jäsenvaltioiden nykyisillä kahdenvälisillä verosopimuksilla näitä ongelmia voidaan poistaa vain osittain. Jäsenvaltioiden rajat ylittävien toimintojen ja investointien veroesteet ovat viime vuosina johtaneet lukuisiin oikeuskanteisiin, joissa veronmaksajat ovat yhteisön perustamissopimuksessa määrättyjen vapauksien perusteella kyseenalaistaneet kansallisia verosääntöjä³.

Komission mielestä yksi järjestelmällinen tapa poistaa useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimivien yhtiöverovelvollisten veroesteitä on säätää monikansallisille ryhmittymille yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja niiden EU:ssa tapahtuvalle toiminnalle. Komissio onkin ilmaissut aikovansa tehdä vuoden 2008 aikana yhteistä yhtiöveropohjaa koskevan kattavan lainsäädäntöehdotuksen. Edelleen on kuitenkin tarvetta kohdennettummille toimille kaikkien kiireellisimpien ongelmien ratkaisemiseksi lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä. Lisäksi yhteisen yhteisöveropohjan mahdollisen käyttöönoton jälkeenkin tiettyjä kysymyksiä jää ratkaisematta. Tämä johtuu muun muassa siitä, että yhteinen yhtiöveropohja ei koskisi yksityishenkilöitä eikä sitä välttämättä sovellettaisi kaikkiin yhtiöihin ja/tai

¹ Yhtiöverotuksesta aiheutuvia tärkeimpiä esteitä rajat ylittävälle toiminnalle sisämarkkinoilla käsitellään tutkimuksessa *Yhtiöverotus sisämarkkinoilla* (SEC(2001) 1681, 23.10.2001, III osa, s. 223–305).

² Yksityiskohtaisessa taloudellisessa tutkimuksessa SEC(2001) 1681, joka on tiedonannon *Kohti sisämarkkinoita, joilla ei ole veroesteitä* (KOM(2001) 582) liitteenä, komissio tarkastelee useita verotuksesta aiheutuvia esteitä rajat ylittävälle toiminnalle sisämarkkinoilla ja niiden poistamiseksi toteutettavia toimia. Asiantuntijaryhmä ”FISCO” on havainnut muitakin rahoituspalveluja koskevia veroesteitä (ks. tiedonanto *Selvitystoiminta Euroopan unionissa – Kehitysmahdollisuudet* (KOM(2004) 312). Tämä ryhmä antaa neuvoja verosääntöjen noudattamisesta aiheutuvien esteiden poistamiseksi EU:n sisällä tapahtuvassa rajat ylittävän arvopaperikaupan selvitystoiminnassa.

³ Kansallisten veropolitiikkojen rajoja integroituneilla sisämarkkinoilla on käsitelty useissa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen antamissa tuomioissa (ks. tuomioistuimen vuonna 2006 antamat tuomiot asioissa C-520/02 *Turpeinen*, C-196/04 *Cadbury Schweppes*, C-386/04 *Centro di Musicologia Stauffer*, C-290/04 *Scorpio*, C-346/04 *Conijn*, C-152/03 *Ritter-Coulais*, C-471/04 *Keller Holding* ja C-365/04 *Bouanich*).

jäsenvaltioihin. Lisäksi on selvittävä yhteisen yhtiöveropohjan ja välittömän verotuksen muiden tekijöiden keskinäisiin yhteyksiin liittyvät kysymykset.

On siis edelleenkin tarpeen varmistaa, että yhdenmukaistamattomat kansalliset verojärjestelmät ovat asianmukaisella tavalla yhteentoimivia. Näin voidaan paitsi poistaa edellä mainitut esteet, myös estää jäsenvaltioiden veropohjan heikentyminen. On käynyt yhä ilmeisemmäksi, että välittömän verotuksen koordinoinnin puute voi johtaa myös tahattomaan aliverotukseen tai väärinkäytöksiin ja tätä kautta verotulojen pienentymiseen, mikä haittaa jäsenvaltioiden kykyä ylläpitää tehokkaita ja tasapainoisia verojärjestelmiä. Tämä saattaa vaikuttaa jäsenvaltioiden yhteiskuntamallien rahoituksen kestävyYTEEN⁴.

Näistä syistä tässä tiedonannossa keskitytään yhdenmukaistamattomien välittömän verotuksen järjestelmien toiminnan parantamiseen ja koordinointiin. Siinä missä yhdenmukaistaminen merkitsee yhteisen, kansalliset lait ylittävän yhteisölainsäädännön luomista, koordinoinnissa taas lähdetään kansallisista järjestelmistä ja pyritään tekemään niistä yhteensopivia sekä keskenään että suhteessa yhteisön perustamissopimukseen. Koordinoinnilla ei pyritä korvaamaan kansallisia verojärjestelmiä yhtenäisellä yhteisön järjestelmällä, vaan tavoitteena on varmistaa, että kansalliset järjestelmät saadaan toimimaan saumattomasti yhteen.

Kuten komissio painotti Hampton Courtin huippukokouksessa, on tarkkaan pohdittava sitä, miten nykyisten verojärjestelmien toimintaa voidaan parantaa kaikkialla EU:ssa. Jäsenvaltioiden parempi yhteistyö ja niiden sääntöjen tehokkaampi koordinointi parantavat huomattavasti kansallisten verojärjestelmien toimivuutta. Jäsenvaltiot saavat paremmat valmiudet saavuttaa veropoliittiset tavoitteensa ja suojata veropohjansa, mutta voivat samalla tuoda hyötyjä yksityishenkilöille ja yhtiöille ehkäisemällä verosyrjintää ja kaksinkertaista verotusta. Tämän myötä verojärjestelmät voivat tehokkaammin tukea sisämarkkinoiden menestystä, kasvun ja työllisyyden lisäämistä ja EU:n yhtiöiden globaalin kilpailukyvyn parantamista uudistetun Lissabonin Strategian mukaisesti⁵.

2. VEROJÄRJESTELMIEN KOORDINOINNIN PÄÄPERIAATTEET

2.1. Pääperiaatteet

Johdonmukainen ja koordinoitu verokohtelu edellyttää:

- verosyrjinnän ja kaksinkertaisen verotuksen poistamista,
- tahattoman aliverotuksen ja väärinkäytösten ehkäisemistä sekä
- useampaan kuin yhteen verojärjestelmään kuulumisesta aiheutuvien kustannusten vähentämistä.

Koordinointia voidaan harjoittaa monella tavalla: toimenpiteet voivat vaihdella yhteensovitetuista yksittäisten jäsenvaltioiden toimista aina yhteisön tasolla sääntelyn muodossa toteutettaviin yhteistoimiin. Joissain tapauksissa saattaa riittää, että jäsenvaltiot

⁴ KOM(2005) 525 lopullinen, 3.11.2005, *Eurooppalaiset arvot globaalistuvassa maailmassa - Komission panos valtioiden ja hallitusten päämiesten lokakuiseen tapaamiseen*.

⁵ KOM(2005) 532 lopullinen, 25.11.2005, *Vero- ja tullipolitiikan merkitys Lissabonin strategian toteuttamisessa*.

toteuttavat itsenäisesti yhdessä sovittuja ratkaisuja ja esimerkiksi tekevät sääntöihinsä muutoksia verosyrjinnän poistamiseksi. Toisissa tilanteissa taas yksittäisten valtioiden toimet eivät välttämättä riitä, ja tarvitaan verosopimuksin toteutettavia valtioiden välisiä toimia tai EU:n tason yhteistoimia. Tämä pätee erityisesti tilanteisiin, joissa jäsenvaltioiden verosääntöjen erot johtavat kaksinkertaiseen verotukseen tai tahattomaan aliverotukseen. Lisäksi joissain kysymyksissä ja varsinkin verojen välttelyn vastaisissa toimissa on paremmin koordinoitava jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiä järjestelyjä, jotta jäsenvaltioiden veropohja voidaan turvata.

Koska veronmaksajien nostamat oikeuskanteet ovat viime vuosina rajusti lisääntyneet, jäsenvaltioiden merkittävänä huolenaiheena on varmistaa, että niiden veromääräykset ovat yhteisön oikeuden mukaisia. Kuvatuslaisilla toimenpiteillä voidaan auttaa jäsenvaltioita poistamaan verosyrjintää ja varmistamaan, että ne täyttävät yhteisön perustamissopimuksesta johtuvat velvoitteensa. Samoin voidaan minimoida oikeuskanteista mahdollisesti aiheutuvat ongelmat.

2.2. Verosyrjinnän ja kaksinkertaisen verotuksen poistaminen

Verosyrjinnän poistaminen on yksi yhteisön oikeuden asettamista perusvaatimuksista. Jäsenvaltio voi kohdella valtioiden rajat ylittäviä toimintoja eri tavoin kuin maan sisäisiä toimintoja vain siinä tapauksessa, että se on perusteltua kyseisten veronmaksajien erilaisten olosuhteiden vuoksi. Vuosien saatossa on käynyt ilmi, että jäsenvaltioiden verosäännöissä on lukuisia tekijöitä, jotka ovat ristiriidassa yhteisön perustamissopimuksen kanssa. Tämä koskee esimerkiksi luovutusvoittojen verotusta (esim. maastamuuttoverot (eli ns. exit tax)), osinkojen verotusta (esim. lähdeverot), konserniverotusta (esim. rajat ylittävän tappiovähennysjärjestelmän puuttuminen), sivuliikkeiden verotusta ja verojen välttelyn vastaisia sääntöjä. Vaikka asiasta onkin olemassa huomattava määrä Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, ei ole aina helppoa nähdä, miten laveasti muotoiltuja perustamissopimuksen vapauksia tulisi soveltaa vero-oikeuden monimutkaisella alalla. Suuri osa oikeuskäytäntöä on hiljattain muodostunutta. Oikeuskäytäntö myös kehittyy jatkuvasti ja koskee yleisesti ottaen yksittäisten jäsenvaltioiden yksittäisiä verosäännöksiä. Veronmaksajien, veroviranomaisten ja kansallisten oikeusistuinten ei aina ole helppo ymmärtää yhteisön tuomioistuimen päätösten kaikkia merkityksiä tai asettaa niitä laajempaan yhteyteen.

Komission mielestä tarvitaan ohjeistusta oikeuskäytännöstä johtuvista periaatteista ja siitä, miten niitä sovelletaan välittömän verotuksen keskeisiin osa-alueisiin. Ohjeistuksen avulla voidaan lisätä oikeusvarmuutta, mikä hyödyttää veronmaksajia, veroviranomaisia ja kansallisia oikeusistuimia.

Tämä on kuitenkin vasta ensiaskel. Tarvitaan ratkaisuja, joilla voidaan varmistaa johdonmukainen verokohtelu valtioiden rajat ylittävissä tilanteissa. Kokemusten mukaan ei aina ole mahdollista soveltaa syrjimättömyysvelvoitetta johdonmukaisesti tai parhaalla mahdollisella tavalla pelkästään yksittäisten valtioiden erillisin toimin. Joissain tapauksissa jäsenvaltiot ovat toimineet yksin poistamalla tarjoamiaan veroetuja tai laajentamalla rajat ylittäviä tilanteita koskevia vaatimuksia myös valtion sisäisiin tilanteisiin olosuhteissa, joissa se ei ole veropolitiikan näkökulmasta toivottavaa. Tämä on ristiriidassa sisämarkkinoiden

etujen kanssa ja heikentää jäsenvaltioiden talouden kilpailukykyä⁶. Komissio ehdottaa, että se tekisi joukon aloitteita, jotka auttaisivat jäsenvaltioita löytämään koordinoituja ratkaisuja, joiden avulla ne voisivat saavuttaa veropoliittiset tavoitteensa noudattaen yhteisön oikeuden asettamia vaatimuksia.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 293 artiklassa edellytetään nimenomaisesti kaksinkertaisen verotuksen poistamista sisämarkkinoilla. Kansainvälinen kaksinkertainen verotus on suuri este rajat ylittävälle toiminnolle ja investoinneille EU:ssa. Näin ollen sen poistaminen kuuluu minkä tahansa koordinoitun ratkaisun perustavoitteisiin ja periaatteisiin. Kansainvälistä kaksinkertaista verotusta syntyy lähtökohtaisesti silloin, kun veronmaksaja kuuluu useamman kuin yhden verojärjestelmän toimivaltaan. Kyseessä on tyypillinen esimerkki sisämarkkinoiden esteestä, joka aiheutuu kansallisten verojärjestelmien koordinoinnin puutteesta ja joka voidaan ratkaista ainoastaan jäsenvaltioiden yhteistyöllä.

2.3. Verottamatta jättämisen ja väärinkäytösten ehkäisy

Koordinoinnin puutteesta johtuvat verojärjestelmien väliin jäävät porsaanreiät saattavat johtaa myös tahattomaan verottamatta jättämiseen ja antavat mahdollisuuksia väärinkäytöksiin. Verottamattomuus ja väärinkäytökset ovat myös hyvin haitallisia sisämarkkinoiden etujen kannalta, koska ne nakertavat jäsenvaltioiden verojärjestelmien oikeudenmukaisuutta ja tasapainoisuutta. Tätäkin ongelmaa voidaan lieventää jäsenvaltioiden säännösten paremmalla koordinoinnilla ja tehokkaammalla valvontayhteistyöllä. Tämä tulee olemaan keskeinen tekijä komission aloitteissa. Komissio ehdottaa, että asiaa selvitetään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa lähitulevaisuudessa erityisessä työryhmässä sen mukaan, miten asiaa koskeva yhteisön tuomioistuimen oikeuskäytäntö kehittyy.

2.4. Sääntöjen noudattamisesta aiheutuvien kustannusten pienentäminen ja menettelyjen yksinkertaistaminen

Useiden eri verojärjestelmien olemassaolo merkitsee, että käytössä on myös monia erilaisia sääntöjen noudattamisvaatimuksia. Yksi keskeinen syy komission päätökselle ryhtyä kehittämään yhteistä yhtenäistettyä yhtiöveropohjaa oli tarve vapauttaa monikansalliset yhtiöt tilanteesta, jossa ne saattaisivat joutua noudattamaan jopa 25:n eri jäsenvaltion verojärjestelmää ja erilaisia siirtohinnoittelusäännöksiä, joiden perusteella veropohja jakautuu eri järjestelmien kesken. Komissio on myös pyrkinyt EU:n yhteisen siirtohinnoittelufoorumin puitteissa selvittämään mahdollisuuksia keventää siirtohinnoittelusäännöksistä yhtiöille aiheutuvaa taakkaa. On tarpeen yleisemminkin selvittää, miten rajat ylittävässä toiminnassa veronmaksajille, pk-yritykset ja yksityishenkilöt mukaan luettuina, aiheutuvia sääntöjennoudattamiskustannuksia voidaan alentaa ja menettelyjä yksinkertaistaa erityisesti kehittämällä jäsenvaltioiden hallinnollista yhteistyötä.

⁶ Ks. kohta 68 julkisasiamies Geelhoedin 29. kesäkuuta 2006 antamassa ratkaisuehdotuksessa asiassa C-524/04 *Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue*: "Tällainen lainsäädännön ulottaminen tilanteisiin, jotka jäävät täysin sen tarkoituksen ulkopuolelle, yksinomaan muodollisista syistä ja sillä seurauksella, että kotimaisille yrityksille ja maan veroviranomaisille aiheutuu huomattavia ylimääräisiä hallinnollisia rasitteita, on täysin turhaa ja jopa talouden tehokkuuden vastaista. Sellaisenaan se on vahingollista sisämarkkinoille."

3. TAVOITTEENA KOORDINOIDUT RATKAISUT

Komission mielestä edellä kuvatut tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten – ja toisinaan ainoastaan – jäsenvaltioiden välisellä koordinoinnilla. Komissio on tänään julkaissut kaksi tiedonantoa yksittäisistä aloista, joilla se pitää yhteistoimintaa tarpeellisena.

Ensimmäinen tiedonanto käsittelee maastamuuttoverotusta (ns. exit taxation). Maastamuuttoverojen alalla, johon kuuluu myös toiselle lainkäyttöalueelle siirrettävien varojen verotus, tarvitaan jäsenvaltioiden verosääntöjen asianmukaista koordinointia ja tehokasta valvontayhteistyötä. Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti syrjimättömyyden periaatteeseen kuuluu, että rajat ylittäviä tilanteita ei saa kohdella vähemmän suotuisasti kuin vastaavia valtion sisäisiä tilanteita. Maastamuuttoverojen tapauksessa tuomioistuin on kieltänyt tällaisten verojen suoran perimisen toteutumattomista luovutusvoitoista rajat ylittävissä tilanteissa ellei tällaista veroa peritä vastaavassa valtion sisäisessä tilanteessa⁷. Samoin tuomioistuin on todennut, että verojen lykkäämiselle ei saa asettaa tiettyjä ehtoja, kuten vaatia pankkitakuuta tai veroedustajan nimeämistä. Ilman asianmukaista koordinointia ja tehokasta valvontayhteistyötä vaarana on, että varoista luovuttaessa toteutuneet luovutusvoitot jäävät verottamatta tai tulevat verotetuiksi kahteen kertaan, koska valtion sisäiset verotusoikeudet ja kahdenvälisin verosopimuksiin perustuvat verotusoikeudet eivät toimi saumattomasti yhteen tai koska käytettävissä ei ole riittävästi tietoa ja veron perintäkeinoja verotuksen toteutumisen valvomiseksi. Maastamuuttoveroja koskevassa tiedonannossaan komissio antaa joukon ehdotuksia siitä, miten jäsenvaltiot voisivat paremmin koordinoida tämän alan sääntöjään laittoman verosyrjinnän poistamiseksi ja kaksinkertaisen verotuksen tai verottamattomuuden välttämiseksi. Lisäksi se yksilöi tiettyjä kysymyksiä, joissa tarvitaan vielä yksityiskohtaisempia selvityksiä. Tiedonanto on tärkeä sekä yhtiöiden että yksityishenkilöiden verotuksen kannalta.

Toinen tiedonanto koskee yhtiöiden ja konsernien rajat ylittäviä tappiovähennyksiä. Tällaisen vähennysoikeuden puuttuessa on vaarana, että konserniyhtiön tai saman yhtiön eri osien voitot ja tappiot jäävät saarroksiin eri lainkäyttöalueille, jolloin kyseinen konserni tai yhtiö joutuu maksamaan veroa määrästä, joka ylittää sen todellisen EU:n laajuisen tuloksen. Tämä selvästikin vähentää halukkuutta rajat ylittävään liiketoimintaan ja heikentää EU:n yhtiöiden ja konsernien kilpailukykyä. Jos yhteinen yhtenäistetty yhtiöveropohja toteutuu, se mahdollistaisi sen soveltamisalaan kuuluville yhtiöille mahdollisuuden tehdä kattava EU:n laajuinen tuloslaskelma. Tiedonannolla tähdätään jäsenvaltioiden sääntöjen koordinointiin lyhyemmällä aikavälillä. Se rakentuu yhteisön tuomioistuimen viimeaikaiselle oikeuskäytännölle ja varsinkin tuomioistuimen asiassa *Marks & Spencer* antamalle tuomiolle. Tiedonannossa peräänkuulutetaan vähimmäisstandardia rajat ylittävälle tappiovähennyksille, joissa on kyse tytäryhtiöiden tappioiden vähennyksistä emoyhtiön tasolla.

Jäsenvaltioiden yhteistyö on aivan olennaisen tärkeää edellä kuvatuilla aloilla, joilla eroavaisuudet jäsenvaltioiden järjestelmien välillä aiheuttavat kaksinkertaista verotusta tai verottamattomuutta. Myös sellaisissa tapauksissa, joissa jäsenvaltioiden on mahdollista löytää erillään toimien yksittäisiä ratkaisuja, voi olla viisaampaa pyrkiä yhteisiin ratkaisuihin. Komissio pitää yhtenä tällaisena alana verojen välttelyä koskevia sääntöjä, kuten ulkomaisia

⁷ Asia C-9/02 *Hughes de Lasteyrie du Saillant v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie*, EUVL C 94, 17.4.2004, s. 5.

väliyhteisöjä koskevia sääntöjä⁸. Kuten viimeaikainen oikeuskäytäntö on osoittanut, kyseessä on hyvin monitahoinen kysymys, johon vastattaessa on tasapainoisesti pystyttävä yhtäältä ehkäisemään tehokkaasti väärinkäytöksiä EU:n alueella ja toisaalta välttämään yhteisön oikeuden vastaiset kohtuuttomat rajoitukset valtioiden rajat ylittävälle toiminnalle. Jäsenvaltioiden veropohjan turvaamiseksi tarvitaan myös kiireellisesti parempaa koordinointia siinä, miten tällaisia sääntöjä sovelletaan suhteessa kolmansiin maihin.

Komissio kaavailee antavansa ensi vuonna tiedonannon väärinkäytösten vastaisista säännöistä. Edellä selostetun mukaisesti tällä alalla tarvitaan pikaisesti tasapainoisia ratkaisuja, jotka sekä vastaavat jäsenvaltioiden tarpeita että täyttävät yhteisön oikeuden asettamat vaatimukset.

Epäjohdonmukaisuuksia saattaa esiintyä myös esimerkiksi siinä, miten jäsenvaltiot määrittelevät oman ja vieraan pääoman. Yhdessä jäsenvaltiossa saatetaan pitää jotakin transaktiota osuutena omasta pääomasta pikemminkin kuin lainana, eikä näin ollen veroteta pääomasta saatavaa tuottoa, kun taas toisessa jäsenvaltiossa lainaa saatetaan pitää vieraana pääomana ja määritellä maksetut korot vähennyskelpoisiksi menoiksi korkoja maksavalle yhtiölle. Tämä saattaa johtaa tilanteeseen, jossa yhdessä jäsenvaltiossa voidaan tehdä vähennyksiä, joille ei löydy vastaavaa verotusta toisessa jäsenvaltiossa. Toinen huomionarvoinen kysymys liittyy ns. hybrideihin yhteisöihin, eli yhteisöihin, joita yksi jäsenvaltio pitää yhtiönä ("verotuksellisesti läpinäkymättöminä") ja toinen jäsenvaltio ei-yhtiömuotoisina ("verotuksellisesti läpinäkyvinä"). Tällaiset erot jäsenvaltioiden käyttämissä määritelmissä voivat johtaa kaksinkertaisiin verovapautuksiin tai -vähennyksiin. Komissio harkitsee myös vakavasti tarvetta toimille muilla aloilla, kuten lähdeverotuksessa, sivuliikkeiden verotuksessa ja perintöverotuksessa. Komissio on halukas kartoittamaan jäsenvaltioiden, markkinatoimijoiden ja tarvittaessa muiden tahojen kanssa muitakin aloja, joilla ilmenee erityistarvetta tällaisille aloitteille.

Komissio katsoo, että jäsenvaltioiden verojärjestelmien parempi koordinointi edellyttää tällaisten yksittäisten aloitteiden lisäksi myös yleisluontoisempaa ratkaisua veronmaksajille, jotka kärsivät ristiriitaisten verotusoikeuksien vuoksi kaksinkertaisesta verotuksesta. Välimiesmenettely-yleissopimus, jonka toimintaa komissio on sitoutunut parantamaan, koskee vain siirtohinnoitteluun liittyviä riitoja. Komissio tarjoutuu selvittämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa mahdollisuuksia luoda tehokas, yleisluontoinen ja sitova riidanratkaisumekanismi, jonka kautta voitaisiin ratkaista yleisemminkin kansainväliseen kaksinkertaiseen verotukseen liittyviä ongelmia EU:ssa. Tällaisesta mekanismista olisi rajat ylittävissä tilanteissa todellista hyötyä veronmaksajille ja varsinkin yksityishenkilöille ja pk-yrityksille.

4. PÄÄTELMÄT

Asianmukaisen koordinoinnin ja yhteistyön avulla jäsenvaltiot voivat saavuttaa veropoliittiset tavoitteensa ja suojata veropohjansa sekä varmistaa samalla, että verosyrjintää ja kaksinkertaista verotusta ei esiinny ja verosäännösten noudattamisesta aiheutuvia

⁸ Väliyhteisösääntöjen tärkeimpänä tarkoituksena on estää kotimaisia yhtiöitä kiertämästä kotimaan veroja siirtämällä tulojaan tytäryhtiöilleen maissa, joissa on (huomattavasti) alhaisempi verotustaso. Väliyhteisösäännöissä määrätään tyypillisesti, että väliyhtiönä toimivan ulkomaisen tytäryhtiön voitot voidaan kohdentaa sen kotimaiselle emoyhtiölle ja niitä voidaan verottaa emoyhtiön nimissä samoin kuin emoyhtiön omia voittoja.

kustannuksia saadaan pienennettyä. Tämän myötä verojärjestelmät voivat paremmin tukea sisämarkkinoiden menestystä ja auttaa parantamaan EU:n yhtiöiden globaalia kilpailukykyä uudistetun Lissabonin Strategian mukaisesti.

Komissio on halukas auttamaan jäsenvaltioita tässä tiedonannossa hahmoteltujen, koordinoitujen ratkaisujen koskevien periaatteiden kehittämisessä ja hallinnollisen yhteistyön käytännön järjestelyjen toimivuuden parantamisessa. Komissio kaavailee joukkoa aloitteita, jotka kattaisivat edellä kuvatun kaltaisia välittömän verotuksen keskeisiä osa-alueita. Lisäksi suunnitteilla on yleisluontoisempi aloite, jolla pyritään varmistamaan, että EU:n alueella ei enää tosiasiallisesti esiintyisi kansainvälistä kaksinkertaista verotusta.

Näiden aloitteiden onnistuminen riippuu jäsenvaltioiden halukkuudesta tehdä yhteistyötä ja panostaa koordinoituihin ratkaisuihin. Asian jättäminen sikseen saattaisi vain entisestään heikentää jäsenvaltioiden kykyä suojata verotulojaan ja voisi johtaa uusiin oikeuskanteisiin yksittäisten verosäännösten osalta. Näin ollen komissio pyytää jäsenvaltioita harkitsemaan tässä tiedonannossa sekä rajat ylittäviä tappioita ja maastamuuttoverotusta koskevissa tänään annetuissa kahdessa muussa tiedonannossa esitettyjä ehdotuksia ja pyrkimään yhteistyössä komission kanssa ratkaisemaan esiin nostetut kysymykset nopeasti ja tehokkaasti.

Tällä aloitteella pyritään aikaansaamaan kaikille veronmaksajille välittömiä hyötyjä rajat ylittävissä tilanteissa ja se on yhdessä jo käynnistettyjen aloitteiden, kuten yhteisen yhtiöveropohjan kehittämistyön, rinnalla tarpeen sisämarkkinoiden toteuttamisen kannalta. Komissio pyytää jäsenvaltioita, markkinatoimijoita ja EU:n toimielimiä lähtemään mukaan aloitteessa kaavailtuihin toimenpiteisiin.

Komissio pyytää neuvostoa, Euroopan parlamenttia ja Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa antamaan lausuntonsa tästä tiedonannosta.